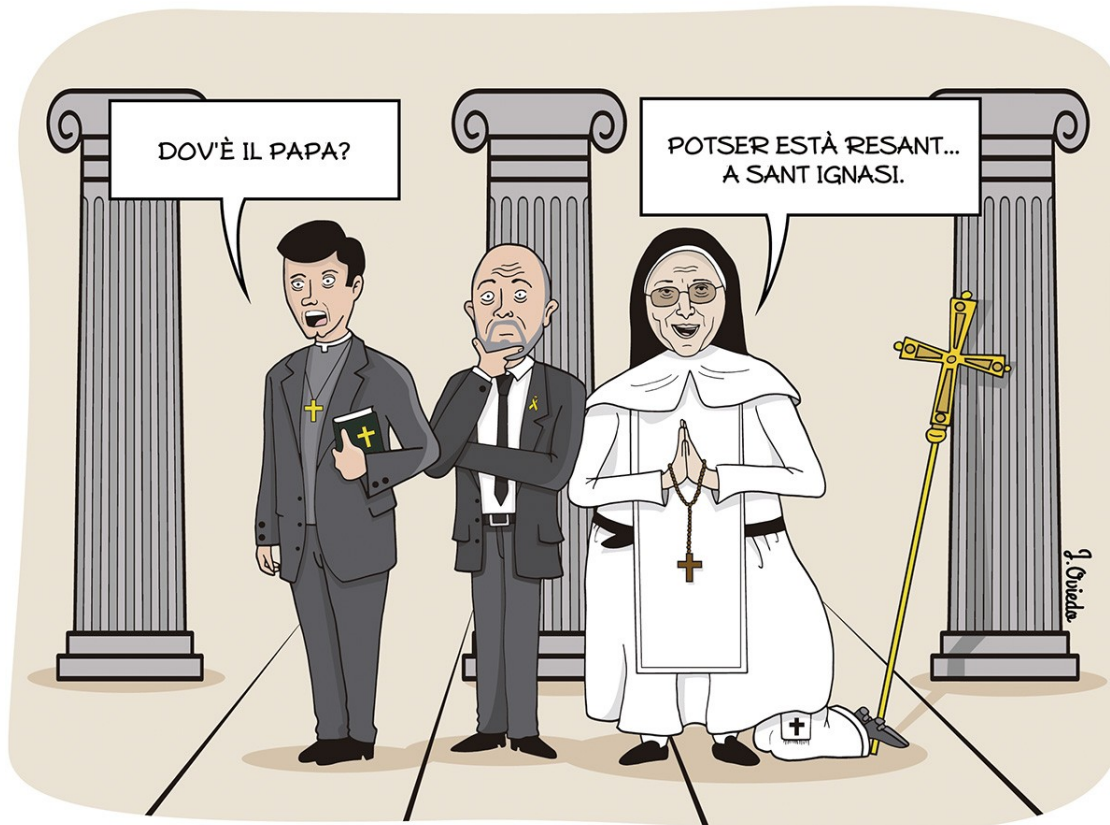

Implorem la visita del papa

Il·lustració: Javi Oviedo.

Ja poden venir els cupaires, els ateus convençuts i els afeccionats a altres confessions; les sectes, les lògies o els grups de contacte tel·lúrics, i, fins i tot se'n poden anar a regar els curanderos, les fetilleres, els imposadors de mans i els que tenen línia directe amb l'altra vida... quina sigui. Si, per absoluta i afortunada xamba, el papa Francesc vingués a Manresa, ens hauria tocat la loteria. La proposta se li va fer en recepció al Vaticà i no hi va haver pandèmia que ho impedís. Aquest era el pontífex bo, no pas l'anterior que parla del dimoni amb Jorge Fernández Díaz. És ben bé que això de la fe cadascú s'ho agafa com vol, com el rave... i les fulles.

De tota manera, a part de les pressions que resultin cristianament oportunes -per exemple, una trucada setmanal de sor Lucía Caram al compatriota Bergoglio combinada amb visites "ad limina" cada dos mesos-, no es nota gaire que la ciutat acabi de tenir ganes d'abastar l'horitzó del 2022. El mateix Ajuntament ja hauria d'estar donant llicències per col·locar "foodtrucks", xurreries i parades de souvenirs amb trencaclosques de Sant Ignasi i còdols beneïts presumptament procedents de la Cova. Ho trobeu rònec? Exagerat? No, home, no! Expliqueu-ho als castigats indis nord-americans que, si no exploten casinos, es pinten i el posen les plomes quan faci falta per atreure el "show business". Doncs aquí, igual, vestits amb roba de sac tallant el cuponet dels visitants. I, a casa seva, un cop recollits els guanys, que cadascú resi a qui vulgui, que som catalans.

